

اگر آنی

برای من که همیشه احساس جداافتادگی از آنچه در اطرافم می‌گذرد داشته‌ام، پناه‌بردن به جایی یا دورانی که شاید در آن احساس آرامش بیشتری داشته باشم، راه‌کاری مناسب است.

نمایشگاه قبلی من، شرحی بود تصویری بر آنچه از دوره‌ای خاص از آینده (آینده‌ی میانی) و وضعیت انسان در آن در نظر دارم. در روند آن پروژه و تلاش من برای درکی شخصی نسبت به زمان، نسبت انسان با آن و تصورکردن آنچه در آینده روی خواهد داد، طراحی‌هایی کوچک از چشم‌اندازهایی پدیدآمد که به نوعی روایت‌کننده‌ی مسیری بود که من برای کشف و مجسم کردن زمانی دیگر، طی می‌کردم. از سوی دیگر، یکی از روش‌هایی که برای تصویر کردن این دوران (آینده‌ی میانی) به کار می‌گیرم، استفاده از تصاویر و نقاشی‌هایی است که از گذشته به‌جا مانده‌است. تلاش می‌کنم تا راز بی‌زمانی آن‌ها را (به قضاوت خود) کشف کنم و در مخلوقات خود به‌کارگیرم. بعضی از این کندوکاوها (تصاویر) تاثیر زیادی در من می‌گذارد و بیشتر از آنچه انتظار دارم من را به خود مشغول می‌کند.

آنچه گفتم به همراه تعدادی نوشته، به عناصر ابتدایی شکل دهنده‌ی این نمایشگاه تبدیل شدند. تلاش من برای چیرگی بر زمان، در جایگاه موجودی در بند آن، مسافری ساخت که از نیستی و هستی کجاوه‌ای می‌سازد تا به پنهان‌ترین ابعاد جهان راه یابد؛ آشکار کردن رازی از پس رازی، و کنار زدن پرده‌ای از پس پرده‌ای، به خیال خود. و گاهی مکثی طولانی و ملاقاتی دور از انتظار با آرزوی به‌چنگ آوردن ناممکن، حتی برای آنی!

اوژن زرگرباشی

خرداد ۱۴۰۰

If for a Moment

As someone who always feels detached from his surroundings, seeking refuge and comfort in a different time or some other place seems to be a reasonable solution.

My previous exhibition was a visual commentary on a specific time in future (what I named the Intermedial Future) and how human beings face that future. In the course of that project and in my attempts to arrive at a personal understanding of time – how humans relate to it and how we envision future occurrences – some small landscape drawings started to shape. These landscapes somehow narrate the path I took to discover and create that time of future. On the other hand, one of the methods I employ to visualize the Intermedial Future, is to look into some timeless photos and paintings from the past. I try to discover (as I understand it) the secret to their timelessness and to incorporate this quality in my own creations. Sometimes it happens that some of these explorations (images) deeply influence me and keep me engaged beyond my expectation.

A handful of texts, along with what I have just mentioned, became the primary elements of this exhibition. My attempts to gain mastery over time, as a creature bound by it, turned me into a traveler who builds a *howdah* out of being and nothingness to venture deep into the most hidden corners of the universe; to uncover one mystery after another, and to pull aside curtains one after the other. And sometimes a long pause and an unlikely encounter with a desire to take hold of the impossible, if only for a moment.

Ojan Zargarbashi

2021